VENDIM
Nr. 53, datë 28.4.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahimi	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Farisja Idrizaj, në datën 21.4.2026, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 21 (E) 2025 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Ermal Kurtulaj, përfaqësuar nga avokati Ermir Beta, me prokurë të posaçme.

SUBJEKT I INTERESUAR:

Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar, përfaqësuar nga prokurorja Elida Kaçkini, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 65, datë 3.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 73, datë 6.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 32 (87-2024-228), datë 7.8.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2025-20 (1), datë 14.1.2025, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 30, 32, pika 2, 42 dhe 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 5 dhe 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuesit Ermal Kurtulaj (*kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar *(Prokuroria e Posaçme)*, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I
Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi nga viti 2022 ka qenë i ngarkuar me detyrën e koordinatorit të zyrës *Facility Point* të projektit EUSAIR pranë Agjencisë Shtetërore të Programimit Strategjik dhe Koordinimit të Ndihmës *(SASPAC)* si lehtësues dhe mbështetës për Koordinatorin Kombëtar. Në ushtrim të këtij funksioni, kërkuesi ka pasur si detyrë të kryente procedurat e prokurimit për llogari të projektit,

procedura këto që, në bashkëpunim edhe me persona të tjerë, dyshohet se janë kryer kohë më pas në mënyrë fiktive në raport me përcaktimin e fituesit.

2. Lidhur me këto dyshime, kërkuesi dhe disa persona të tjerë janë proceduar penalisht nga Prokuroria e Posaçme në kuadër të procedimit penal nr. 190, datë 6.9.2023, të regjistruar për veprat penale "Mashtrimi", të kryer në bashkëpunim me pasoja të rënda, "Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike", të kryer në bashkëpunim, "Korrupsioni pasiv i personave që ushtrojnë funksione publike", i kryer në bashkëpunim, "Korrupsioni pasiv i funksionarëve të lartë shtetërorë", i kryer në bashkëpunim, "Korrupsioni aktiv i personave që ushtrojnë funksione publike" dhe "Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim", të parashikuara nga nenet 143, paragrafët 2 dhe 3, 258, paragrafi 2 e 25, 244, 259, paragrafi 2 e 25, 260 e 25 dhe 257/a, paragrafi 2, të Kodit Penal (*KP*). Ajo prokurori ka regjistruar edhe emrat e autorëve të dyshuar të këtyre veprave, ndër të tjerë, edhe emrin e kërkuesit në datën 26.12.2023, ndërsa ky i fundit është dyshuar si autor i veprave penale të parashikuara nga nenet 143, paragrafët 2 dhe 3, 260 e 25, si edhe 258, paragrafi 2 e 25, të KP-së.

3. Objekt i hetimit të Prokurorisë së Posaçme janë veprimet e kryera nga kërkuesi dhe të bashkëpandehurit gjatë viteve 2022–2023, që lidhen me disa procedura prokurimi, të cilat dyshohet se janë fiktive, si dhe në kundërshtim me rregullat e aplikueshme për prokurimet me fonde të Bashkimit Evropian *(BE),* referuar nenit 5, shkronja "c", të ligjit nr. 37/2015, *"Për ratifikimin e marrëveshjes kuadër ndërmjet Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga Këshilli i Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Komisionit Evropian për rregullat e zbatimit të mbështetjes financiare të BE-së për Shqipërinë në kuadër të Instrumentit për Asistencën e Para Anëtarësimit (IPA II)"*.

4. Në vijim, Prokuroria e Posaçme i ka kërkuar gjykatës caktimin ndaj personave nën hetim të masave të sigurimit personal me karakter shtrëngues, ku për kërkuesin ka kërkuar masën "Arresti në burg", si i dyshuar për veprat penale të parashikuara nga nenet 143, paragrafët 2 dhe 3, 260 e 25, si edhe 258, paragrafi 2 e 25, të KP-së. Mbi këtë kërkesë, Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*), me vendimin nr. 65, datë 3.7.2024, ndër të tjera, ka vendosur caktimin ndaj kërkuesit të masës "Arresti në burg". Kjo masë sigurimi është ekzekutuar në datën 4.7.2024 dhe, në vijim, në përputhje me nenin 248 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*), GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka marrë në pyetje kërkuesin e arrestuar, me qëllim verifikimin e kushteve dhe kritereve të caktimit të masës, si dhe të nevojave të sigurimit. Në përfundim, me vendimin nr. 73, datë 6.7.2024, ajo gjykatë, ndër të tjera, ka vendosur vazhdimin e zbatimit të masës "Arresti në burg" ndaj kërkuesit. Kundër këtij vendimi, sikundër edhe atij për caktimin e masës së sigurimit, kërkuesi ka paraqitur ankim.

5. Gjykata e Posaçme e Apelit kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar *(GJKKO-ja e Apelit)*, me vendimin nr. 32 (87-2024-228), datë 7.8.2024, ndër të tjera, ka vendosur miratimin e vendimeve të GJKKO-së të Shkallës së Parë për caktimin dhe vazhdimin e zbatimit të masës së sigurimit personal "Arresti në burg" ndaj kërkuesit. Ndërsa Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, mbi rekursin e kërkuesit, me vendimin 00-2025-20 (1), datë 14.1.2025, ndër të tjera, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 32 (87-2024-228), datë 7.8.2024, të GJKKO-së Apelit.

6. Në datën 25.7.2025, kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*), sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 1.8.2025. Kolegji i Gjykatës, në datën 7.11.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II
Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. ***Kërkuesi*****,** në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

7.1 *E drejta për proces të rregullt ligjor* në drejtim të:

7.1.1 Parimit të paanshmërisë, pasi vendimi i GJKKO-së së Apelit, duke rënduar pozitën e të pandehurit, si dhe duke lënë në fuqi një masë sigurimi ekstreme, ka treguar njëanshmërinë e asaj gjykate në marrjen e vendimit.

7.1.2 Standardit të arsyetimit të vendimit, pasi vendimet e gjykatave të zakonshme janë në shkelje të nenit 245, pika 1, shkronja "ç", të KPP-së, duke qenë se nuk kanë arsyetuar se përse masat e tjera më të lehta të sigurimit ishin të papërshtatshme për të.

7.2 *Liria personale,* pasi shkeljet procedurale dhe kushtetuese të bëra nga gjykatat e zakonshme në procesin për caktimin/vleftësimin e masës së sigurisë së tij, janë të tilla që cenojnë parimet e një procesi të rregullt ligjor, për rrjedhojë edhe të drejtat kushtetuese të tij. Edhe në drejtim të ngritjes së akuzave konkrete, Prokuroria e Posaçme dhe gjykatat e zakonshme nuk kanë arritur të ngrenë mjaftueshëm dyshimin e arsyeshëm se ai i kishte kryer veprat për të cilat dyshohej.

7.3 *Parimi i prezumimit të pafajësisë,* pasi GJKKO-ja e Apelit ka shtuar rrethana rënduese për të. Ajo gjykatë ka pasqyruar në vendim mendimin e saj se personat nën hetim ishin të fajshëm, ndonëse çështja ishte ende në hetim. Po ashtu, ky parim është shkelur edhe nga fakti se masat e sigurimit personal nuk janë dënime penale, por masa që lidhen me nevojat e sigurimit.

7.4 *Parimi i proporcionalitetit,* pasi gjykatat e faktit nuk kanë marrë në analizë asnjë nga rrethanat e përcaktuara si detyruese nga vendimi unifikues i Kolegjeve të Bashkuara nr. 7, datë 14.10.2011 *(vendimi unifikues nr. 7/2011)*, të tilla siç janë personaliteti, precedentët penalë, sjellja, mënyra e jetesës dhe rrethanat e tjera individuale, familjare e sociale, duke qenë në kundërshtim në këtë mënyrë edhe me nenin 5 të KEDNJ-së. Gjithashtu, një masë më e lehtë sigurimi është e përshtatshme edhe për faktin se nuk ka asnjë rrezik për dëmtimin e provave, pasi ato tashmë janë administruar, ndërkohë që dijenia për këtë hetim e kërkuesit është që prej vitit 2023 dhe ai as është larguar, as ka tentuar të prishë provat në ndonjë rast. Po ashtu, gjykatat e faktit nuk kanë arsyetuar as se ku konsiston rreziku i largimit, në kushtet kur gjatë kohës që zhvilloheshin hetimet ai ka dalë disa herë jashtë shtetit. Gjykatat e zakonshme nuk kanë arritur të analizojnë dhe argumentojnë se rrezikshmëria e veprave penale dhe e vet të pandehurit janë të tilla që asnjë masë tjetër më e lehtë sigurimi, se ajo e arrestit në burg, nuk do të ishte e përshtatshme për kërkuesin. Në këto rrethana, ato gjykata duhej të kishin caktuar një masë më të lehtë sigurimi, të përshtatshme me nivelin e të dhënave lidhur me të.

7.5 *Parimi i mosrëndimit të pozitës të të pandehurit,* pasi GJKKO-ja e Apelit ka tejkaluar kompetencat duke shtuar një vepër tjetër penale që është "Falsifikimi i dokumenteve", të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 186, paragrafi 3, i KP-së, ndërkohë që duhej të kufizohej në shqyrtimin e ligjshmërisë së vendimit të shkallës së parë, brenda shkaqeve të ankimit. Ajo gjykatë, duke shtuar një vepër tjetër penale, ka shtuar edhe një nevojë tjetër sigurimi, për rrjedhojë ka zbatuar një masë më të rëndë sigurimi se ajo që duhej dhënë, duke vepruar në rastin konkret në shkelje të nenit 425 të KPP-së.

8. ***Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme***, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar si vijon:

8.1 Pretendimi për cenimin e *standardit të arsyetimit* nuk qëndron, për faktin se nga ana e të tria gjykatave të zakonshme është arsyetuar mjaftueshëm lidhur me caktimin e masës.

8.2 Pretendimi për cenimin e *lirisë personale* nuk qëndron, pasi si nga gjykata që ka caktuar masën, ashtu edhe nga ato që e kanë kontrolluar atë, është respektuar kriteri i dyshimit të arsyeshëm si kusht *sine qua non* për justifikimin e kufizimit të lirisë personale të kërkuesit.

8.3 Pretendimi që lidhet me *proporcionalitetin e masës* nuk qëndron, pasi, referuar edhe arsyetimit të gjykatave të zakonshme, masa është vendosur në raport të drejtë me qëllimin legjitim të mbarëvajtjes së procedimit, si dhe në përshtatje me nevojat e sigurimit dhe rëndësinë e faktit

penal. Për sa i takon rrezikut të dëmtimit të provave, sjellja e kërkuesit në datën 28.12.2023, e fakton plotësisht këtë rrethanë, pasi gjatë kontrollit të banesës nga oficerët e Policisë Gjyqësore, ai ka mundur të ndërhyjë në provat materiale, duke kthyer telefonin në gjendjen fillestare.

8.4 Pretendimet për shkelje të parimit të *prezumimit të pafajësisë* dhe atij të *mosrëndimit të pozitës të të pandehurit*, të ngritur nga kërkuesi, nuk qëndrojnë, pasi në rastin konkret apelues rezulton edhe Prokurori i Posaçëm, ndaj dhe pretendimi i kërkuesit është i pabazuar si në jurisprudencën e Gjykatës, ashtu edhe në praktikën gjyqësore të Gjykatës së Lartë. Gjithashtu, në bazën ligjore të vendimit të GJKKO-së së Apelit është vendosur pika 1 e nenit 425 të KPP-së, e cila kuadron kufijtë e shqyrtimit në gjykimin në apel për sa janë shkaqet në ankim, si edhe të drejtën e gjykatës për adresim të çështjeve të ligjit që mund të shqyrtohen kryesisht.

III
Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuesit

9. Çështja e legjitimimit *(locus standi)* është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pikat 1, shkronja "i" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuara në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

10. Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës "f" të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës "i", të pikës 1, të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

11. Një kriter tjetër paraprak është *shterimi i mjeteve juridike efektive,* që përcaktohet nga neni 131, pika 1, shkronja "f", i Kushtetutës dhe neni 71/a, pika 1, shkronja "a", i Ligjit Organik të Gjykatës. Shterimi i mjeteve juridike ka të bëjë me funksionin subsidiar të mbrojtjes kushtetuese, që mund të kërkohet vetëm për një vendim gjyqësor përfundimtar që përmbyll procesin gjyqësor.

12. Për sa u përket vendimeve të kundërshtuara për caktimin e masës së sigurimit "Arresti në burg", Gjykata vlerëson se edhe pse ato janë me natyrë të ndërmjetme, të dhëna në kuadër të një procedimi penal që është ende duke u zhvilluar, Gjykata i ka konsideruar këto lloj vendimesh, në mënyrë përjashtimore, si përfundimtare për qëllime të gjykimit kushtetues, për sa kohë që ato sjellin kufizimin e lirisë personale të individit *(shih vendimet nr. 7, datë 28.1.2026; nr. 17, datë 13.3.2024; nr. 28, datë 23.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese).* Ndërsa për sa u takon pretendimeve të parashtruara për këto vendime, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit (gjykatat e posaçme dhe Gjykatën e Lartë) dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuesi ka *shteruar mjetet juridike efektive* në dispozicion.

13. Për legjitimimin *ratione temporis*, sipas nenit 71/a, pika 1, shkronja "b", të Ligjit Organik të Gjykatës, ankimi kushtetues individual shqyrtohet nga Gjykata kur kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit. Në lidhje me llogaritjen e afatit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, Gjykata ka theksuar se në rastin kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar

bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare ose njoftimit elektronik të tij, në rast se palët kanë lënë të dhënat elektronike të kontaktit *(shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese)*.

14. Në çështjen konkrete, Gjykata evidenton se vendimi gjyqësor i kundërshtuar nga kërkuesi, ai i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, mban datën 14.1.2025, kurse kërkesa është paraqitur në Gjykatë më 25.7.2025. Nga ana e kërkuesit, bashkëlidhur ankimit kushtetues individual, është paraqitur *email*-i i dërguar mbrojtësit të kërkuesit nga Gjykata e Lartë që i ka komunikuar vendimin e saj në datën 25.3.2025, çka provon se kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor, e për pasojë kërkuesi legjitimohet *ratione temporis*.

15. Për sa i takon legjitimimit *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuesi ka pretenduar cenimin e *lirisë personale,* për shkak të caktimit ndaj tij të masës së sigurimit personal "Arresti në burg", *parimit të proporcionalitetit, parimit të mosrëndimit të pozitë të të pandehurit* dhe *prezumimit të pafajësisë*, ndërsa në kuadër të së drejtës për proces të rregullt ligjor ka pretenduar edhe cenimin e *parimit të paanshmërisë* dhe të *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*.

16. Gjykata vëren se pretendimet e kërkuesit lidhur me cenimin e *parimit të paanshmërisë* dhe ato për *parimin e prezumimit të pafajësisë* dhe *mosrëndimit të pozitës të të pandehurit*, pavarësisht mënyrës sesi janë ngritur nga kërkuesi, në thelb, lidhen me argumentin e tij se GJKKO-ja e Apelit, duke shtuar një vepër tjetër penale, që është "Falsifikimi i dokumenteve", të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 186, paragrafi 3, i KP-së, ka rënduar pozitën e kërkuesit në tejkalim të kompetencave të saj.

17. GJKKO-ja e Apelit, në vendimin e saj, ka vlerësuar se përveç dyshimit të arsyeshëm për konsumimin e veprës penale "Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike", të kryer në bashkëpunim ndërmjet kërkuesit dhe të bashkëpandehurit I. B., të parashikuar nga nenet 258, paragrafi 2, dhe 25 të KP-së, në këtë rast dyshohet edhe për konsumimin e elementeve të veprës penale "Falsifikimi i dokumenteve", të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga nenet 186, paragrafi 3, dhe 25 të KP-së. Kjo vepër e fundit, ka arsyetuar ajo gjykatë, dyshohet se është kryer në bashkëpunim nga kërkuesi, i cili ka përgatitur aktet në cilësinë e koordinatorit pranë SASPAC-ut, duke pasqyruar fakte të pavërteta lidhur me kohën e zhvillimit të tyre, komunikimin e tyre subjekteve pjesëmarrëse në procedurë, si dhe nënshkrimin në emër të tyre të ofertave.

18. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në vendimin e tij, për këtë pretendim të kërkuesit ka vlerësuar se me të drejtë ajo gjykatë ka argumentuar se pavarësia e organit të akuzës jep garanci të mjaftueshme lidhur me dhënien e një cilësimi juridik të pavarur faktit penal për të cilin procedohet në momentin e dërgimit të çështjes për gjykim, ndërkohë që është detyrë e gjykatës dhe shprehje e pavarësisë së saj që të përcaktojë saktë veprën e kryer nga i dyshuari, për faktin se masa e sigurimit personal duhet të jetë në përpjesëtim të drejtë me rëndësinë e faktit penal dhe në konformitet me kriterin e përcaktuar në pikën 2 të nenit 229 të KPP-së. Përndryshe, ajo gjykatë do të gabonte në caktimin e masës, nëse nuk i jep faktit një cilësim juridik të drejtë. GJKKO-ja e Apelit nuk e ka rënduar pozitën e kërkuesit, por ka vlerësuar në mënyrë autonome rëndësinë e fakteve konform natyrës së veprave penale për të cilat ai dyshohet. Arsyetimi i gjykatës në drejtim të nevojave të sigurimit personal nuk përbën rëndim të pozitës të të pandehurit, pasi është organi i akuzës ai që vlerëson gjatë hetimit paraprak se për cilat vepra penale do të ngrejë përfundimisht akuzë.

19. Gjykata konstaton se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar mjaftueshëm edhe në lidhje me pretendimin e kërkuesit për shtimin nga ana e GJKKO-së së Apelit të veprës penale "Falsifikimi i dokumenteve", të kryer në bashkëpunim. Gjykata ka pohuar se shtimi dhe ndryshimi i akuzës janë veprime procedurale formale të cilat kryhen nga organi procedues (prokurori ose gjykata), pasi individi merr cilësinë e të pandehurit me aktin e njoftimit të akuzës nga prokurori, në të cilin, në përputhje me nenin 34 të KPP-së, tregohen të dhënat e mjaftueshme. Në këtë kuptim,

Gjykata ka theksuar se për sa kohë që gjykatat e zakonshme nuk kanë zgjeruar faktin penal të paraqitur nga prokuroria në kërkesën për caktimin e masës së sigurimit, është e qartë që vlerësimi i tyre për ekzistencën e elementeve të një vepre të caktuar penale, të ndryshme nga ajo e paraqitur nga prokurori, për faktin e paraqitur nga ai, nuk përbën ngritje të një akuze të re nga gjykata, por vlerësim të gjykatës të nevojave të sigurimit, që kërkon, ndër të tjera, analizimin në mënyrë konkrete të rëndësisë së faktit penal (*shih vendimin nr. 7, datë 28.1.2026, të Gjykatës Kushtetuese)*. Në këtë drejtim, Gjykata evidenton se GJKKO-ja e Apelit, në thelb, nuk e ka zgjeruar faktin penal, duke mos e rënduar pozitën e kërkuesit, gjatë shqyrtimit të masës së sigurimit, që nuk është një proces themeli, prandaj ky pretendim është haptazi i pabazuar.

20. Lidhur me pretendimet e tjera të kërkuesit, Gjykata evidenton se në jurisprudencën e saj ka pohuar se liria personale ka dy anë: atë substanciale, që garantohet nga neni 27 i Kushtetutës dhe atë procedurale, që garantohet nga neni 28 i lidhur me nenin 42 të Kushtetutës. Në rastet e kontrollit të vendimeve që caktojnë masat e sigurimit personal, ajo i trajton pretendimet e parashtruara në ankimin kushtetues në drejtim të të drejtave substanciale, ndërsa pretendimet që kanë të bëjnë me të drejtën për proces të rregullt ligjor trajtohen si aspekte procedurale të së drejtës substanciale të pretenduar të cenuar. Në këtë kuptim, ajo ndalet në aspekte të veçanta të së drejtës për proces të rregullt ligjor, për sa ato mund të ndikojnë drejtpërdrejt në të drejtën substanciale në vetvete *(shih vendimet nr. 86, datë 20.12.2024; nr. 81, datë 21.11.2024; nr. 29, datë 16.4.2024, të Gjykatës Kushtetuese)*.

21. Për sa më lart, duke vlerësuar se pretendimi i kërkuesit për cenimin e *lirisë personale* bën pjesë në juridiksionin kushtetues, bazuar edhe në arsyetimin e gjykatave të zakonshme, Gjykata në vijim do ta analizojë atë në aspektin substancial në drejtim të: i. standardit të dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova; dhe ii. parimit të proporcionalitetit.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e lirisë personale

B.1.1 Në lidhje me standardin e dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova

22. Kërkuesi ka pretenduar se Prokuroria e Posaçme dhe gjykatat e zakonshme nuk kanë arritur të arsyetojnë mjaftueshëm lidhur me dyshimin e arsyeshëm se ai i kishte kryer veprat për të cilat dyshohej.

23. Subjekti i interesuar ka prapësuar se nga ana e të tria gjykatave të zakonshme është respektuar e drejta e kërkuesit për pasjen e një vendimi të arsyetuar, ndër të tjera, edhe për sa i takon dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova.

24. Neni 27 i Kushtetutës parashikon se askujt nuk mund t'i hiqet liria, përveçse në rastet dhe sipas procedurave të parashikuara me ligj (paragrafi 1), ndërsa liria e personit mund të kufizohet kur ka dyshime të arsyeshme se ka kryer një vepër penale (paragrafi 2, shkronja "c").

25. Gjykata ka pohuar se qëllimi kryesor i nenit 27 të Kushtetutës është të parandalojë heqjen arbitrare ose të pajustifikuar të lirisë, pasi e drejta për lirinë personale është e një rëndësie jetike për një "shoqëri demokratike". Kërkesa "dyshime të arsyeshme" për kryerjen e veprës penale që justifikon kufizimin e lirisë personale të individit, nënkupton ekzistencën e fakteve ose të informacioneve që arrijnë të bindin edhe një vëzhgues të jashtëm se personi i dyshuar mund të ketë kryer veprën penale, të cilat nuk është e nevojshme të jenë në të njëjtin nivel si ato për të cilat nevojitet ngritja e akuzës ose justifikimi i dënimit penal, që i përkasin një shkalle të mëvonshme të procesit të hetimit penal *(shih vendimin nr. 7, datë 28.1.2026, të Gjykatës Kushtetuese)*.

26. Po sipas Gjykatës, në zbatim të delegimit të nenit 27 të Kushtetutës, rastet dhe procedurat e kufizimit të lirisë personale për shkak të veprave penale janë parashikuar nga KPP-ja, ku në rastin e caktimit të masës së sigurimit, neni 228, pika 1, i saj, në përputhje me nenin 27, pika 2, shkronja "c", të Kushtetutës, përcakton si kusht të domosdoshëm *(sine qua non)* ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova se individi ka kryer një vepër penale (*shih vendimet nr. 86, datë 20.12.2024; nr. 19, datë 4.4.2023; nr. 19, datë 21.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Mosbërja e një hetimi të vërtetë nga ana e autoriteteve për faktet e çështjes, për të verifikuar nëse kufizimi i lirisë është bërë mbi bazën e një dyshimi të arsyeshëm, do të përbënte cenim të nenit 27 të Kushtetutës. Për të vlerësuar nëse është respektuar standardi i dyshimit të arsyeshëm që kërkohet për arrestimin e një individi, mbahet në konsideratë konteksti i përgjithshëm i fakteve të çështjes, duke përfshirë këtu edhe statusin/personalitetin e kërkuesit, kronologjinë e ngjarjeve, mënyrën në të cilën është kryer hetimi dhe sjelljen e autoriteteve (*shih vendimet nr. 7, datë 28.1.2026; nr. 19, datë 21.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese)*.

28. Referuar thelbit të argumenteve të parashtruara në ankimin kushtetues individual, Gjykata do të analizojë faktin nëse gjykatat e zakonshme, nëpërmjet arsyetimit të vendimit, kanë respektuar kriterin kushtetues të dyshimit të arsyeshëm si kusht *sine qua non* për justifikimin e kufizimit të lirisë personale të kërkuesit.

29. Gjykata vëren se kërkuesi është proceduar penalisht dhe i është nënshtruar masës së sigurimit personal me karakter shtrëngues "Arresti në burg", për shkak se ai, në cilësinë e koordinatorit pranë SASPAC-ut, gjatë viteve 2022–2023, dyshohet se ka vepruar në kundërshtim me rregullat e aplikueshme për prokurimet me fonde të BE-së, si dhe për fiktivitetin e disa procedurave dhe kontratave respektive. Në këto rrethana, kërkuesi është dyshuar për kryerjen e veprave penale "Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike" dhe "Mashtrimi".

30. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, në të dyja vendimet e saj, atë lidhur me caktimin e masës së sigurimit e më tej atë të marrjes në pyetje të kërkuesit, ka arsyetuar se, referuar provave të paraqitura nga Prokuroria e Posaçme, ekzistojnë të dhëna që krijojnë dyshimin e arsyeshëm se kërkuesi ka kryer dy nga tri veprat penale për të cilat dyshohet. Në lidhje me kushtin e dyshimit të arsyeshëm, ajo gjykatë ka mbajtur qëndrimin se për caktimin nga ajo të masës së sigurimit, dyshimi bazohej në analizën e veprimtarisë të kërkuesit në lidhje me shkeljet e kryera gjatë ushtrimit të detyrës. Ajo gjykatë ka konsideruar se kishte dyshime të arsyeshme, lidhur me kualifikimin e bërë nga Prokuroria e Posaçme, për kryerjen e veprave penale të parashikuara nga nenet 143, paragrafët 2 dhe 3, si edhe 258, paragrafi 2 e 25, të KP-së.

31. Konkretisht, ajo gjykatë, për veprën penale "Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike", të parashikuar nga neni 258 i KP-së, ka marrë në analizë tetë kontrata prokurimi, me vlerë totale rreth 287.200 euro, me subjekte të ndryshme tregtare, të cilat lidhen me eventin "FESTA", objekt i hetimit, për të cilat rezultojnë të dhëna të mjaftueshme që krijojnë dyshim të arsyeshëm për paracaktimin e fituesve dhe fiktivitetin e dokumentacionit justifikues që është sekuestruar dhe paraqitur si provë dhe që konsiston në: i. rënien dakord për kryerjen e shërbimit; ii. ftesat dërguar subjekteve; iii. urdhrat e ngritjes së komisioneve për vlerësimin e ofertave; iv. njoftimin e fituesve; v. lidhjen e kontratave; vi. autorizimin e pagesave. Për veprën penale "Mashtrimi", të parashikuar nga neni 143 i KP-së, ajo gjykatë, pasi ka vlerësuar provat e paraqitura, ka arritur në konkluzionin se kontrata me shoqërinë "L. I.", shërbimet dhe pagesat, është fiktive, sepse pjesa dërrmuese e shërbimeve të marra përsipër me atë kontratë janë kryer nga shoqëria për shkak të një marrëdhënieje tjetër kontraktore. Këto dyshime janë ngritur mbi bazën e shqyrtimit të dokumentacionit të procedurës, bisedave telefonike dhe dëshmisë së shtetases H. D. Gjithashtu, nga gjykata janë marrë në analizë edhe procedura të tjera tenderimi, si ajo me shoqëritë "B. C." dhe "N. S.", si dhe ajo me të bashkëpandehurin B. L., të cilat kanë rezultuar fiktive, e provuar kjo nga dokumentacioni i sekuestruar edhe nga komunikimet telefonike të kërkuesit dhe personave të tjerë të përfshirë.

32. Në vijim, masa e sigurimit ndaj kërkuesit i është nënshtruar kontrollit nga GJKKO-ja e Apelit, e cila, pasi ka marrë në shqyrtim ankimin e kërkuesit, e ka vlerësuar të drejtë vendimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë. Ajo gjykatë i ka konsideruar të bazuara vlerësimet e gjykatës së shkallës së parë dhe pasi i ka rimarrë në analizë episodet e evidentuara nga Prokuroria e Posaçme dhe provat e paraqitura nga ajo, ka konkluduar se nga tërësia e tyre ekziston dyshimi i arsyeshëm

për kryerjen nga kërkuesi, në bashkëpunim, të veprës penale "Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike". Për veprën penale "Mashtrimi", për të cilën dyshohet kërkuesi, ajo gjykatë ka theksuar se e gjente të drejtë konstatimin e Prokurorisë së Posaçme dhe qëndrimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë. Për sa i takon episodit kriminal për kontratën me shoqërinë "L. I.", ajo gjykatë ka konstatuar se për këtë rast kjo vepër ka një element cilësues që konsiston në pasojën e rëndë të ardhur, vlerën e kontratës në shumën rreth 125.000 euro, duke u kualifikuar sakaq në paragrafin e tretë të nenit 143 të KP-së. Nga ajo gjykatë janë analizuar të dhënat që rezultonin nga komunikimet telefonike dhe të dhënat nga këqyrja e kompjuterëve, dokumenteve shkresore dhe shënimeve të gjetura nga kontrolli i zyrës dhe banesës së kërkuesit, si dhe praktikave të pagesave. Gjithashtu, GJKKO-ja e Apelit i ka kthyer përgjigje të arsyetuar edhe pretendimeve të ngritura në ankim nga ana e kërkuesit.

33. Çështja është shqyrtuar edhe nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, mbi rekursin e kërkuesit, i cili ka arsyetuar se gjykatat e faktit kanë disponuar drejt lidhur me caktimin e masës së sigurisë, duke u dhënë përgjigje të argumentuara dhe ezauruese të gjitha pretendimeve të kërkuesit. Ai kolegj ka vlerësuar se lidhur me ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm, për veprat penale për të cilat kërkuesi dyshohej, gjykatat e faktit kanë verifikuar mjaftueshëm e më tej kanë arsyetuar ekzistencën e provave, rrethanave të faktit dhe elementeve të mjaftueshme juridike që provonin se kërkuesi mund t'i kishte kryer ato. Sipas saj, GJKKO-ja e Apelit e ka plotësuar vendimmarrjen e GJKKO-së së Shkallës së Parë me një analizë cilësore të provave të marra deri në atë fazë të procedimit penal.

34. Gjykata vlerëson se GJKKO-të e faktit dhe Gjykata e Lartë, në caktimin e masës së sigurimit personal "Arresti në burg" ndaj kërkuesit, me të drejtë kanë vlerësuar se ekzistonin kushtet për vendosjen e saj, në fazat fillestare të hetimit, si pasojë e ekzistencës së dyshimit të arsyeshëm. Gjithashtu, të tria gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar mjaftueshëm për faktet që kanë shërbyer si bazë për caktimin e masës së sigurimit personal.

35. Në këndvështrim të sa më lart dhe duke mbajtur parasysh standardet e sipërpërmendura, Gjykata vëren se kufizimi i lirisë personale të kërkuesit është vendosur me vendim gjyqësor, bazuar në dyshime të arsyeshme për kryerjen prej tij të veprave penale për të cilat dyshohet dhe sipas procedurave të parashikuara nga ligji. Dyshimi konsiderohet i arsyeshëm për kufizimin e lirisë së tij personale, pasi është bazuar në fakte dhe informacione, të cilat u kanë krijuar bindjen gjykatave të zakonshme se ekziston një lidhje objektive midis personit të dyshuar dhe veprave penale për të cilat ai dyshohet.

36. Në dritën e këtyre konsideratave, Gjykata vlerëson se në çështjen penale ndaj kërkuesit duket se ka informacione që do të bindnin një vëzhgues të paanshëm se ai mund të ketë kryer veprat penale për të cilat është i dyshuar, ndaj nuk mund të konkludohet se ai është arrestuar në mungesë të dyshimit të arsyeshëm, në kuptim të nenit 27, paragrafi 2, shkronja "c", të Kushtetutës dhe nenit 5, pika 1, shkronja "c", të KEDNJ-së. Për rrjedhojë, pretendimet e kërkuesit për cenimin e lirisë personale me argumentin e mungesës së dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova janë të pabazuara.

B.1.2 Në lidhje me parimin e proporcionalitetit

37. Kërkuesi ka pretenduar cenimin e parimit të proporcionalitetit, duke parashtruar se gjykatat e faktit nuk kanë marrë në analizë asnjë nga rrethanat e përcaktuara si detyruese nga vendimi unifikues nr. 7/2011, të tilla si personaliteti, precedentët penalë, sjellja, mënyra e jetesës dhe rrethanat e tjera individuale, familjare e sociale, duke qenë në kundërshtim në këtë mënyrë edhe me nenin 5 të KEDNJ-së. Gjithashtu, një masë më e lehtë sigurimi është e përshtatshme edhe për faktin se nuk ka asnjë rrezik për dëmtimin e provave, pasi ato tashmë janë administruar, ndërkohë që dijenia për këtë hetim e kërkuesit është që prej vitit 2023 dhe ai as është larguar, as ka tentuar të prishë provat në ndonjë rast. Po ashtu, gjykatat e faktit nuk kanë arsyetuar as se ku konsiston

rreziku i largimit, në kushtet kur gjatë kohës që zhvilloheshin hetimet ai ka dalë disa herë jashtë shtetit.

38. Subjekti i interesuar, për pretendimin që lidhet me proporcionalitetin e masës, ka prapësuar se ai nuk qëndron, pasi, referuar edhe arsyetimit të gjykatave të zakonshme, masa është vendosur në raport të drejtë me qëllimin legjitim të mbarëvajtjes së procedimit, si dhe në përshtatje me nevojat e sigurimit dhe rëndësinë e faktit penal. Për sa i takon rrezikut të dëmtimit të provave, sjellja e kërkuesit në datën 28.12.2023, e fakton plotësisht këtë rrethanë, pasi gjatë kontrollit të banesës nga oficerët e Policisë Gjyqësore, ai ka mundur të ndërhyjë në provat materiale, duke e kthyer telefonin në gjendjen fillestare.

39. Gjykata në jurisprudencën e saj në lidhje me caktimin e masës së sigurimit personal në drejtim të proporcionalitetit ka pohuar se ajo duhet të jetë në përpjesëtim me qëllimin legjitim të ndjekur dhe se arsyet e gjykatave për ta justifikuar atë duhet të jenë "relevante dhe të mjaftueshme". Me fjalë të tjera, një kufizim është i justifikueshëm vetëm për aq sa ai ndihmon në arritjen e qëllimit legjitim të synuar. Në vijim, në drejtim të kriterit të proporcionalitetit të ndërhyrjes, Gjykata analizon aspektet e nevojës, përshtatshmërisë dhe ashpërsisë në raport me parashikimet e neneve 228, 229 e vijues të KPP-së. Gjithashtu, në bazë të parimit të subsidiaritetit, Gjykata bazohet në arsyetimin e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke qenë se u takon atyre që, përveç zbatimit të ligjit material dhe procedural penal, të mbajnë parasysh edhe jurisprudencën e Gjykatës dhe të GJEDNJ-së në lidhje me parimin e proporcionalitetit *(shih vendimet nr. 7, datë 28.1.2026; nr. 1, datë 17.1.2025; nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese)*.

40. Ndërkohë, KPP-ja, në nenin 228, pika 3, përcakton kushtet e veçanta, alternative, për vendosjen e masave të sigurimit personal dhe konkretisht: kur ekzistojnë shkaqe të rëndësishme që vënë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provës, bazuar në rrethana fakti që duhet të tregohen posaçërisht në arsyetimin e vendimit (shkronja "a"); kur i pandehuri është larguar ose ekziston rreziku që ai të largohet (shkronja "b"); kur për shkak të rrethanave të faktit dhe personalitetit të të pandehurit ka rrezik që ai të kryejë krime të rënda ose të të njëjtit lloj me atë për të cilin procedohet (shkronja "c"). Neni 229 përcakton kriteret e përgjithshme për caktimin e masave të sigurimit personal, duke parashikuar se gjykata mban parasysh përshtatshmërinë e secilës masë me shkallën e nevojave të sigurimit që duhen marrë në rastin konkret (pika 1) dhe ato duhet të jenë në raport me rëndësinë e faktit dhe me sanksionin që parashikohet për veprën penale konkrete. Në këtë rast mbahen parasysh vazhdimësia, përsëritja, si dhe rrethanat lehtësuese e rënduese të parashikuara nga KP-ja (pika 2). Kurse neni 230 përcakton kriteret e veçanta për caktimin e masës së arrestit në burg, duke parashikuar, ndër të tjera, se një masë e tillë mund të vendoset vetëm kur çdo masë tjetër është e papërshtatshme për shkak të rrezikshmërisë së veçantë të veprës dhe të të pandehurit (pika 1).

41. Për sa më lart, si dhe referuar thelbit të argumenteve të parashtruara në ankimin kushtetues individual, Gjykata vlerëson të analizojë nëse gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në caktimin e masës së sigurimit, kanë arsyetuar mjaftueshëm për ekzistencën e shkaqeve të rëndësishme që vënë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provës, për rrezikun që i pandehuri të largohet, si dhe për rrezikun që për shkak të rrethanave të faktit dhe të personalitetit kërkuesi të kryejë krime të tjera. Për këtë qëllim, Gjykata do të mbajë në konsideratë kontekstin e fakteve të çështjes për të përcaktuar nëse masa e caktuar ndaj kërkuesit është në përpjesëtim me shkakun ligjor për të cilin është vendosur, si dhe nëse çdo masë tjetër është e papërshtatshme.

42. Duke iu kthyer rastit në shqyrtim, pa rënë në përsëritje të fakteve, Gjykata çmon të evidentojë në vijim arsyet e veçanta që gjykatat e zakonshme parashtruan për justifikimin e paraburgimit të kërkuesit për sa u përket argumenteve të tyre rreth përshtatshmërisë së kësaj mase.

43. Gjykata konstaton se GJKKO-ja e Shkallës së Parë, pasi ka argumentuar se plotësohen të dyja kushtet e përgjithshme të përcaktuara në nenin 228 të KPP-së, ka marrë në analizë kushtet e

veçanta të përcaktuara në pikën 3 të të njëjtit nen, në përputhje edhe me qëndrimin e Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë në vendimin unifikues nr. 7/2011. Konkretisht, ajo gjykatë ka marrë, *së pari*, në shqyrtim ekzistencën e shkaqeve të rëndësishme që vënë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provave, *së dyti*, rrezikun e largimit dhe, *së treti*, rrezikun që personi nën hetim të kryejë krime më të rënda ose të njëjta me atë për të cilin procedohet.

44. Lidhur me ekzistencën e shkaqeve të rëndësishme që vënë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provave, ajo gjykatë ka arsyetuar se në kushtet kur nuk ishte përfunduar marrja e provave nga ana e organit të akuzës, ekzistonte mundësia që të pandehurit, përfshirë kërkuesin (për shkak të rolit të tij), të ndikonin negativisht në këtë proces. Për sa i takon rrezikut të largimit, ajo gjykatë ka arsyetuar se në rastin e kërkuesit ky rrezik rezultonte prezent dhe tepër serioz në raport me veprat penale për të cilat procedohej dhe rrezikshmërinë e tyre, rolin e tij qendror dhe organizator, pasojat, si dhe shtrirjen në kohë të këtyre veprave. Duke marrë në analizë elementin e tretë, që lidhet me rrezikun që personi nën hetim të kryejë krime më të rënda ose të njëjta me atë për të cilin procedohet, ajo gjykatë ka argumentuar se ai rrezik është prezent në kushtet kur kërkuesi ka një rol të rëndësishëm dhe i ka kryer veprat penale disa herë e të shtrira në kohë, duke dëshmuar qëndrueshmëri në raport me qëllimet e tij të kundërligjshme, si dhe duke dëshmuar një raport të dobët të tij në raport me ligjin.

45. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, në vijim, ka arsyetuar se në caktimin e masës së sigurimit "Arresti në burg" për kërkuesin përmbusheshin kriteret e përcaktuara në nenet 229 dhe 230 të KPP-së. Konkretisht, referuar pikës 1 të nenit 229 të KPP-së, shkalla e nevojave të sigurimit rezultonte e lartë referuar rrezikshmërisë së veprave për të cilat dyshohej, kryerjes së disa prej veprave disa herë, të shtrira në kohë dhe në prezencë të rrethanave rënduese, në abuzim me funksionin publik, duke dëshmuar prezencën e një mendimi të konsoliduar, raportin e dobët të kërkuesit në respektimin e ligjit, si dhe rolin e tij si ideator. Po ashtu, ajo gjykatë në caktimin e masës ka mbajtur parasysh edhe masën e dënimit për veprat penale për të cilat kërkuesi dyshohej, kryerjen më shumë se një herë të veprave penale, si dhe prezencën e të tria kushteve të veçanta alternative të parashikuara nga neni 288, pika 3, i KPP-së. Në përfundim, ajo gjykatë ka konkluduar se nga analiza e kryer rezulton se masa e caktuar "Arresti në burg" është e përshtatshme dhe se nuk rezulton të jetë e pranishme ndonjë nga rrethanat të cilat nuk lejojnë caktimin e kësaj lloj mase.

46. Në vijim, Gjykata konstaton se në vendimin për vazhdimin e zbatimit të masës "Arresti në burg" ndaj kërkuesit, gjykata e shkallës së parë, pasi ka dëgjuar pretendimet e kërkuesit, ka arritur në përfundimin se nuk rezultonte asnjë rrethanë e ndryshme në lidhje me arsyet e veçanta për justifikimin e paraburgimit, në kuptim të nenit 228, pika 3, të KPP-së, duke konfirmuar me të njëjtat argumente qëndrimin e mbajtur në rastin e caktimit të masës.

47. GJKKO-ja e Apelit ka analizuar masën e sigurimit që duhej të caktohej në raport me rrethanat e çështjes. Për sa u takon nevojave të sigurimit, në analizë të kushteve të veçanta të parashikuara nga neni 228, pika 3, i KPP-së, ajo gjykatë, ndryshe nga gjykata e shkallës së parë, ka vlerësuar se për kërkuesin ekzistonte vetëm rreziku i largimit, i lidhur me veprat penale të cilat i atribuohen atij, rrezikshmërinë që ato paraqesin, kryerjen e tyre të shtrira në kohë, rolin qendror dhe organizator të tij në realizimin e fakteve penale objekt procedimi, pasojat e veprës dhe masës së sanksionit që parashikojnë. GJKKO-ja e Apelit, në ndryshim nga ajo e shkallës së parë, lidhur me rrezikun e dëmtimit të provave ka vlerësuar se nuk është arritur të provohej se cilat prova mund të dëmtoheshin në kushtet kur kërkuesi nuk kryente më detyrën publike dhe as të provohej rreziku i kryerjes së veprave të tjera penale. Në përfundim, ajo gjykatë ka analizuar masën e sigurimit që duhet të caktohej (vijohej të zbatohej) në raport me rrethanat e çështjes, duke e konsideruar atë si proporcionale dhe çdo masë tjetër më të lehtë sigurimi si të papërshtatshme.

48. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në vendimin e tij për lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit, ka konfirmuar kushtet e veçanta për caktimin e masës së sigurimit personal, duke

konkluduar për këtë pjesë ndryshe nga gjykata e apelit, e cila vlerëson se ekziston vetëm rreziku i ikjes për kërkuesin, se ekzistojnë të tria këto kushte, pra përveç rrezikut të ikjes edhe rreziku për helmimin e provave, si dhe, megjithëse në masë të vogël, ai për të kryer vepra të tjera penale. Gjithashtu, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka konfirmuar se përmbushet edhe përshtatshmëria, si dhe proporcionaliteti i masës në raport me rrethanat e faktit, rolin dhe pozitën e personit nën hetim, si dhe në raport me nevojat e sigurimit. Kolegji Penal ka konkluduar se në rastin konkret nuk është provuar nevoja e caktimit të një mase sigurimi personal më të butë nga ajo në fuqi.

49. Nga sa më lart, Gjykata vëren se në vendimet e tyre përfundimisht gjykatat e zakonshme nuk e kanë justifikuar vazhdimin e paraburgimit të kërkuesit vetëm me ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm se ai ka kryer veprat penale, por kanë dhënë edhe arsye të tjera të veçanta, të tilla si rreziku i marrjes dhe manipulimit të provave, rreziku i largimit, rreziku i arratisjes së kërkuesit, si dhe, megjithëse i vogël, rreziku që kërkuesi të kryente vepra të tjera penale, arsye këto të përshtatshme dhe të mjaftueshme në aspektin kushtetues dhe konventor për justifikimin e vazhdimit të paraburgimit të një individi. Arsyetimi i tyre në këtë drejtim nuk është abstrakt. Duket se gjykatat e zakonshme kanë shpjeguar në mënyrë konkrete dhe të mjaftueshme praninë në këtë rast të atyre rreziqeve, duke evidentuar kompleksitetin e hetimit, në pikëpamje të shtrirjes në kohë të veprimtarisë së dyshuar si kriminale, bashkëpunimin, rolin e tij në kryerjen e veprave penale, por edhe ndikimin potencial negativ që ai mund të kishte në vijimin e hetimeve.

50. Gjykata vëren se GJKKO-ja e Shkallës së Parë dhe GJKKO-ja e Apelit kanë evidentuar në vendimet e tyre ekzistencën e fakteve që mbështesin dyshimin e arsyeshëm se kërkuesi mund të ketë kryer veprat penale për të cilat dyshohet, duke detajuar në arsyetimin e tyre rrethanat që kanë vlerësuar për efekt të caktimit të masës më të rëndë të sigurimit me karakter shtrëngues. Gjithashtu, GJKKO-ja e Shkallës së Parë iu referua nevojës për të përfunduar hetimin si shkak për caktimin dhe vijimin e masës së sigurimit ndaj kërkuesit, duke specifikuar provat që duhej të mblidheshin ende, të cilat konsistonin në vërtetimin e raporteve mes kërkuesit dhe subjekteve përfituese të shumave monetare. Vendimet e gjykatave të faktit janë lënë në fuqi nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, i cili i ka konsideruar të drejta argumentet e dhëna nga ato gjykata, si dhe ka arsyetuar gjetjet në drejtim të të drejtave procedurale e kushtetuese të kërkuesit. Të tria gjykatat e zakonshme kanë analizuar edhe në drejtim të kushteve të veçanta të parashikuara nga neni 228, pika 3, i KPP-së.

51. Për sa i përket rrezikut të largimit për t'iu shmangur procedimit penal, pra rrezikut të arratisjes së kërkuesit, Gjykata vëren se gjykatat e zakonshme, në mënyrë të arsyeshme, i janë referuar natyrës së veprave penale për të cilat ai dyshohej, rëndësisë së faktit, sanksionit për veprat penale, natyrës dhe shkallës së pasojave të ardhura prej tyre, çka në raport edhe me sjelljen e shfaqur nga ai në vijimësi, si dhe në raport me përmbushjen e detyrimeve ligjore në ushtrimin e funksioneve ose shërbimeve me karakter publik, pra prirjen e tij për të mos iu bindur ligjit, tregojnë për mundësinë e largimit të tij nëse do të ishte i lirë.

52. Gjykata çmon në vijim se gjykatat e zakonshme kanë parashtruar mjaftueshëm argumente edhe në drejtim të përshtatshmërisë së masës së paraburgimit të kërkuesit dhe përfundimi i tyre se çdo masë tjetër nuk është e përshtatshme nuk duket i paarsyeshëm në raport me nevojat e sigurimit që janë evidentuar në rastin konkret.

53. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se masa e sigurimit "Arresti në burg" ndaj kërkuesit duket se është justifikuar mbi tregues specifikë të një kërkese të vërtetë të interesit publik, e cila, pavarësisht nga prezumimi i pafajësisë së tij, tejkalon rregullin e respektimit të lirisë personale të përcaktuar në nenin 27 të Kushtetutës dhe nenin 5 të KEDNJ-së. Në këtë kontekst, për qëllime të vlerësimit të parimit të proporcionalitetit në caktimin e masës së sigurimit personal ndaj kërkuesit, Gjykata çmon se masa e sigurimit personal "Arresti në burg" nuk është në raport të zhdrejtë me qëllimin legjitim të mbarëvajtjes së procedimit penal dhe rezulton në përshtatje me nevojat e sigurimit dhe rëndësinë e faktit penal për të cilin ai dyshohet, si dhe sanksionin që parashikohet

nga ligji për ato vepra penale. Ky përfundim bazohet në arsyetimin e vendimeve të gjykatave të zakonshme, të cilat i kanë dhënë përgjigje shteruese kërkuesit lidhur me nevojën, domosdoshmërinë dhe ashpërsinë e masës së sigurimit personal "Arresti në burg" në kontekstin e rrethanave të çështjes konkrete dhe sipas rregullave specifike të KPP-së.

54. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuesit për kufizimin e lirisë personale, për shkak të caktimit të masës së sigurimit personal "Arresti në burg", janë të pabazuara, për sa kohë që masa është vendosur për një qëllim të ligjshëm, garantimin e mbarëvajtjes së procesit penal në ngarkim të tij, dhe ajo nuk duket të jetë joproporcionale në kontekstin e rrethanave të çështjes dhe në raport me veprat penale për të cilat ai dyshohet, si dhe është në përputhje me rregullat procedurale të KPP-së për caktimin e saj.

55. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuesit për cenimin e lirisë personale është i pabazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të vendimit, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pika 1, shkronja "i", të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 28.4.2026.
Shpallur më 16.6.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji
Anëtarë: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini, Genti Ibrahimi, Ilir Toska, Sandër Beci, Asim Vokshi